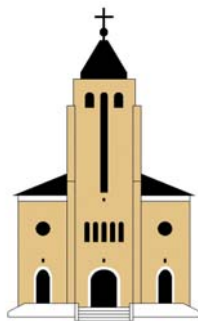

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2011/1. SZÁM • FEBRUÁR 6.

AZ ALAPOK MEGERŐSÍTÉSE

Tavaly lelkipraktórást tartottunk a héregi plébánián. Ott lakik egy művész házaspár, Levente Péter és Döbrentey Ildikó. Egyik este Levente Péter átjött hozzánk, s beszélt a saját házasságáról is. Volt egy számomra emlékezetes mondata: „Az a jó, ha a gyerekek a házastársak köré, nem pedig a házastársak közé születnek.” Aztán arról beszélt, hogy egy jó család legalapvetőbb tényezője a házaspár kapcsolata. Ha szilárd a szülők szeretet-kapcsolata, egysége, az életre szóló, jó mintát és „muníciót” ad a gyerekeknek. Ez a szeretet közösen öleli magához a gyerekeket.

Az ideai esztendő katolikus egyházunkban a család évének hirdette meg püspöki karunk. Minden fáradságot megér, hogy a családi élet alapját – a házastársak kapcsolatát, erősítsük, mélyítsük. Isten végtelen ereje ott szunnyad minden szentségi házasságban, készen arra, hogy felszabaduljon és gyógyítsa, erősítse, s a mindennapi igenek kimondására segítse a párokat. Az őszinte, tiszta szeretetért folytatott harc segít a boldogabb kapcsolatok felé, és nagyobb esélyt ad a gyerekek jövőbeli boldogságához. Befejezésül álljon itt egy imádság részlete:

*„Istenünk add, hogy a házasság szentsége által megerősített szeretet
legyőzze a gyengeségeket és kríziseket...”*

*add, hogy a fiatalok a családban szilárd támaszt találjanak
nemeslelkűségüknek, valamint az igazságban és szeretetben való
növekedésüknek...”*

(II. János Pál pápa)

C. Zs.

BETEGSÉG

A betegség, a szenvedés minden esetben kérdéseket vet fel az bennünk. Minden kor embere megpróbált válaszokat adni ezekre a súlyos, az embert igen mélyen megérintő kérdésekre. A válasz minden esetben attól függ, hogy az adott kultúrának milyen fel-fogása van arról a világról, amelyben él.

Az Ószövetség emberét kizárólag a betegség és a gyógyulás vallási szempontja érdekli. Kérdései arra irányulnak, hogy mit jelent a betegség annak, akit sújt. Az Ószövetségben az isteni okság elve érvényesül, vagyis az, hogy a világ minden történése – beleértve tehát az egyes embere-

ket, nemzeteket érő csapásokat is – a mindenség Urára, vagyis Istenre vezethető vissza. Így aztán az ember vallási érzéke hamar kapcsolatot tételezett föl a betegség és a bűn között. E felismerés nem mond ellen a Biblia tanításának, de csak megfelelő értelmezéssel ad választ a felvetett kérdésre. A betegség nem lehetett az isteni szándék része, hiszen Isten boldogságra teremtette az embert. A betegség ellene van ennek az eredeti szándéknak, és csak mint a bűn következménye jelent meg a világban. Ez a magyarázata annak, hogy bűn és betegség mindig egymás mellé kerülnek az Ószövetség lapjain, valamint, hogy a betegségből való gyógyulás mellett mindig megjelenik a bűnbánat fogalma is. A betegség legnagyobb értéke tehát, hogy bűnbánatra sarkall, és kifinomítja a bűn felismerésének érzékét. E szemlélet

jelenik meg a gyógyulásért könyörgő zsol-tárókban is: „*Ne fenyíts meg engem, Uram, haragodban, ne büntess engem felindulásod-ban! Mert nyilaid belémhatolnak, és kezed rám nehezedik. Nincs erő testemben, mivel haragszol rám, s mert vétkeztem nincs épség csontomban.*” (Zsolt 38)

Jézus földi élete során szinte mindig betegek közelében mozog. Nem tesz különbséget természetes betegség és démotól való

megszállottság között, mindenkit meggyógyít, aki hittel fordul felé. A betegség a szemében az áteredő bűn következménye, a Sátán emberek feletti

hatalmának egyik jele, gyógyítása tehát a Sátán felett aratott végleges győzelem megnyilvánulása. Jézus gyógyító csodái nem csak a test számára hoznak egészséget, hanem a lélek meggyógyulását is jelképezik. A testi gyógyítás mintha azt szolgálná, hogy el tudjuk hinni, hogy Jézus ennél mélyebb sebeinket, lelki megsebzettségünket, a bűnt is semmissé tudja tenni.

A csodás gyógyulások azonban nem korlátozódtak Jézus földi életére, apostolainak is hatalmat adott a gyógyításra. De nem csak látványos gyógyítások és gyógyulások vannak jelen a korai egyház életében. A „preszbüterek” az Úr nevében olajjal megkenik a betegeket, míg azok hittel

A betegek szentségének közösségi kiszolgáltatása templomunkban február 13-án a ½10 órai szentmisén lesz.

Ez az írás az újság a 7. oldalán folytatódik

FEBRUÁR

Február hagyományos magyar neve Bőjtelő hava. A hónap jeles szentje: **Szent Skolasztika**, Nursiában született 480 körül.

Skolasztika a nagy Nursiai Benedeknek, a nyugati szerzetesség atyjának nővére volt. Életét csak Nagy Szent Gergely Benedek-életrajzából ismerjük.

A testvérek Nursiából származtak, jó-módú szülők gyermekei voltak. Benedek a tanulmányainak, majd a szerzetesi életnek szentelte magát, és így megtalálta a maga válaszát kora problémáira, Skolasztika pedig példamutató keresztény életet élt. Betegeket ápolt és idős embereket gondozott. Hű és áldozatos társa lett a fivérének. Megértette az eszményekért folytatott küzdelmeit, segítette túljutni csalódásain, és imádságával támogatta munkáját.

Amikor Benedek Monte Cassinón összegyűjtötte közösségét, és megalapította kolostorát, oda is követte, hogy a közelében legyen. Évente egyszer találkozott a két testvér, hogy lelki társalgást folytassanak. Utolsó találkozásuk egy hirtelen támadt zivatar következtében – Gergely pápa elbeszélése szerint Skolasztika imádságának eredményeképpen nyúlt meglehetősen hosszúra.

Egy Nápolyban talált, márványba vésett naptár szerint Skolasztikát február 10-én temették el. Rómában, a 12. század óta ülik ünnepét ezen a napon. Nagy Szent Gergely pápa elbeszéléséből magunk elé képzelhetjük, hogyan játszódott le az a bizonyos utolsó találkozás Skolasztika és Benedek között:

»Skolasztikát halálsejtelmek töltötték el, de Benedeknek nem szólt róluk. Csak könnyörögve kérte: „Ne távozz el tőlem, ha beáll az éjszaka. Beszéljessünk hajnalhasadásig a mennyei örömökről!”

Benedek elcsodálkozott: „Hogyan beszélhetsz így, nővérem? Teljességgel lehetetlen, hogy az éjszakát a kolostoron kívül töltssem!” Skolasztika nem válaszolt. Úgysem tudta volna bátyját rávenni, hogy ne tartsa meg a regulát. Ezért Istenhez fordult könyörgő imádságával. Arcát tenyerébe rejtette, fejét az asztalra hajtotta. Amikor ismét föltekintett, az ég elsötétült. Felhőszakadásszerű eső zúdult alá, mennydörgések reszkettették meg a levegőt; senki sem kockáztathatta meg, hogy kimerészkedjék az ítéletidőbe.

Benedek méltatlankodva ugrott fel: „Nővérem, mit műveltél?” Skolasztika mosolyogva vont a helyére: „Látod, amikor téged kértelek, nem hallgattál meg. Most Istenhez imádkoztam, és ő rögtön meghallgatott. Most meg tudod tenni!” Ezzel a kedveskedéssel szemben Benedek ugyanolyan tehetetlen volt, mint a villámlással és az esővel szemben. Maradt tehát, és így hosszúra nyúlt a búcsúzás. Három nap múlva Benedek megtudta, hogy nővére örökre hazatért. Néhány testvér elhozta holttestét Monte Cassinóba. Ott abba a sziklásba temették, amelyet Benedek magának készíttetett.«

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2002.

K. E.

KARÁCSONY 2010

A roráték meghitt gyertyafényes reggelei után december 24-én délután már egy csodaszép betlehem fogadott minket a templomban. Köszönet mindenkinek, aki szívvel-lélekkel dolgozott a megvalósítá-

sán. Még egy „újítás” is történt az idén: templomunk tornyán egy fényes csillag hirdette Urunk születését. Délután a gyerekek pászorjátéka, majd pedig az éjféli mise meghittsége vitt bennünket közelebb ahhoz, hogy közösségben is mélyen tudjuk megünnepli Jézus születését. A tavalyi hagyomány folytatódott – a csöpögő eső ellenére (már-már ezt is a hagyomány részének tekintjük) forralt bor mellett időztünk még el egy kicsit az éjféli mise után. A bor mellé egy kis mézeskalács-figura is jutott mindenkinek.

A szilveszter esti hálaadó szentmisénken a szentbeszédben elhangzó visszatekintés után plébániánk közösségei – akárcsak tavaly – mondtak köszönetet az elmúlt esztendőért. Ismét jó érzés volt végighallgatni mind azt, hogy mi mindent történt a 2010-es évben, mind pedig a közösségek hálaadó könyörgéseit. ■

EGY FELEJTHETETLEN ÉJSZAKA

Ifiszilveszter a plébánián

A szilvesztert mindenki olyan emberekkel szokta tölteni, akik fontosak számára. Így plébániai ifiközösségünk úgy döntött, idén is együtt köszöntjük az újévet. Sőt! Tágítottuk a kört: voltak fiatalok Imréről, a Főplébániáról és persze Szemeréről. :) A „széleskörű szilveszteri-party” ötlete olyan jól sikerült, hogy a végére nem a szemerések voltak a legtöbben. :) Ennek ellenére olyan jól uraltuk a helyzetet, hogy nem szakadt be alattunk a templom padlása sem, és a szegény harang is épp állapotban megúsza... :)

Természetesen nem csak kedves kis templomunk közös amortizálását élveztük ennyire, hanem azt is, hogy együtt voltunk. Rengeteget játszottunk, a szokásos gyilkosos játék idén is tarolt, emellé pedig újítottunk egy mutogatós játékot is (köszönet érte a főplébes Rékának!), ami szintén nagy tetszést aratott: ez hangos, jókedvű nevetésben mutatkozott meg.

A sok derülés és jókedv mellett időt szakítottunk a 2010-es év értékelésére is. Még éjfél előtt mindenki csendben elgondolkodott, hogy számára milyen szép eseményei voltak az otthagytott évnek (lelkileg, baráti körben, családban, közösségben, eredményekben...) Ezután meglátogattuk a templomunkat is. Ekkor nagy öröm töltött el mindenkit, hiszen ilyen szép betlehemet már nagyon régen láttak. De visszazökkenve a hitünkbe, közösen imádkoztunk, hálát adtunk hangosan, majd egy rövid szentségimádás keretében magunkban is.

Véleményem szerint a Szentségimádás

gyönyörű kezdése volt az új évnek. Míg mások éjfélkor tűzijátékot néztek, mi azokban a pillanatokban Isten előtt térdeltünk, és hálát adtunk azért a sok jóért, amivel megajándékozott minket.

Még csendes kedvünkben felmentünk a rejtélyes padlásra. Itt mindenki visszarázódott a szilveszteri hangulatába, hiszen csak a telefonunkkal világítva láttunk bármit is. Mellesleg nagy faléceken haladhattunk egy-egy ablakhoz, amit erőfeszítéssel ki tudtunk nyitni. Aki már kinézegette magát tovább ment felfelé a lépcsőkön egyenesen a templom tornyába. Itt csak egy ici-pici helyiség volt, ici-pici ablakkal. De ahogy a mondás is mondja: Sok jó ember kis helyen is elfér. Mindenki megcsodálta a bámulatos eget, a sok-sok tűzijátékkal.

Lefelé kiélveztük azt is, hogy van harangunk, ami nagy hangot tud adni. De mindent olyan körülmények között tettük, hogy ezek a régi tárgyak épségben megússzák. :)

Amikor már a többiek elmentek, még az itteniekkel kedves Atyónkat nem hagytuk nyugodni: rászedtük még egy filmnézésre. Nem hittem volna, hogy 3 órás filmet választ. Néhányan elaludtak rajta, de biztos voltak olyanok is akik izgalommal figyelték a filmben történeteket. :)

Köszönjük ezt a csodálatos, szinte egy teljes éjszakán át tartó élményt Atyócskának, aki akkora hős volt, hogy velünk ellentétben egy szemhunyasnyit sem aludt, úgy tartotta január elsején az első két misét... :)

M. G. & N. E.

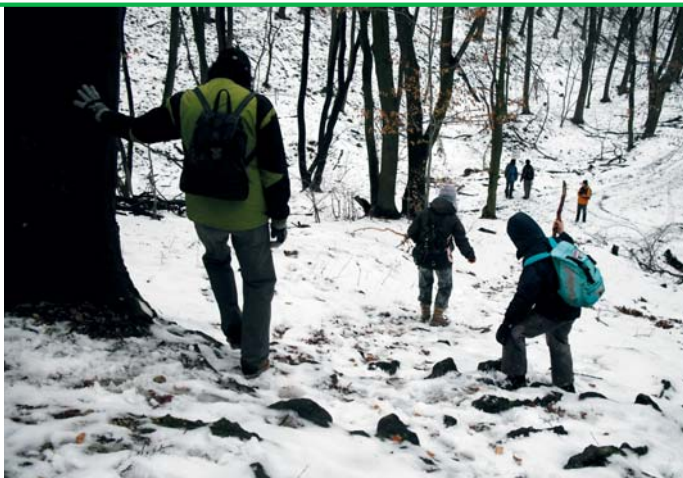
Maroknyi, ámde lelkes csapat gyűlt össze az évadnyitó kirándulásra egy szombat reggeli napon. Szeszélyes januári időjárás átírta a programot így a Börzsöny helyett a Vértest választottuk úticélul. Három személyautóval indultunk, és 1 órányi út után már

a Birkacsárda előtti parkolóban ismertették a részleteket.

Lelki vezetőnk mellé egy tapasztalt túravezetőt is kaptunk Viola Zsolt személyében. Rövid bemutatkozás után bevetettük magunkat az erdő sűrűjébe. A gyerekek már az út kezdetén vidám hógolyózásba kezdtek, amit csúszkálással folytattak, így az út végére sikerült teljesen elázniuk. Az irányt a Vitány vár felé vettük. Útközben megálltunk a Mária-szurdoknál, ahol Szűz Mária fába faragott arcát láthattuk. A körtvélyespusztai temetőben is elidőztünk, emlékeztünk, imádkoztunk. Itt egy Jézust ábrázoló fa állt, ami különösen megható látvány volt. Bár az utunk felfelé indult, a jó hangulat nem hagyta el a csapatot. Séta közben még megcsodálhattuk a Rockenbauer Pál emlékfát és egy kutyust ábrázoló fát is. Ezek az alkotások fatörzsbe faragott dombozművek. Megjelenítik a régi korok embe-
reinek hitét, és a mai ember tiszteletadását és emlékeit. A kék túra ezen szakaszán még Szent István és Zsigmond király képmásai is láthatók.

Széles erdészeti utakon, keskeny ösvényeken és vízmosta medrekén haladt az út. Kicsit fáradtan, ebéйдőben értünk a Virány várhoz, ahonnan csodás kilátás nyílt az alacsonyabban fekvő területekre. Miután körbejártuk a várat, előkerültek a zsolozsmás könyvek. A közös ima után mindenki elfogyasztotta az otthonról hozott finomságokat. Zsolt atya említette, hogy ebéd után fájni fogunk, de nem gondoltam, hogy ennyire. Így aztán útnak indultunk, s ekkor következett az út legviccesebb része: a meredek lejtőn lefelé igencsak igyeke-

nünk kellett, hogy állva maradjunk, ami többé kevésbé sikerült is, így már senki nem panaszkodott, hogy fázik.

A most következő Grácia bércek mindenkinek feladták a leckét. A csodás kilátás és persze a csúcscsoki kárpótolt mindent a viszontagságokért. Visszaúton még csúszkáltunk egy befagyott tavacsán, és harangoztunk egy pici kápolnában. Fáradtan értünk újra a Birkacsárdába, ahol mindenkinek jól esett egy csésze meleg leves.

H. Sz.

A 2. oldalon
kezdődött írás
folytatása

imádkoznak és megvallják bűneiket. Ez az imádság megszabadítja őket, mert bűneik bocsánatot nyernek, és ha az Úrnak úgy tetszik, remélt gyógyulásukat is elnyerik.

(Jak 5,14)

Amíg jelen világunk tart, a betegség, a szenvedés is velünk marad. Krisztus büntelenül is magára vállalt szenvedése azonban új értelmet ad az emberi szenvedésnek. A betegség a szenvedő Krisztussal egyesíti az embert. Míg az ószövetségi Jób még nem tudta felismerni az őt ért csapásokból ere-

dő szenvedések értelmét, a keresztény ember „testében kiegészíti, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, Testének az Egyháznak javára” (2Kor 4,10). Mindez persze nem teszi automatikusan könnyűvé a szenvedés elviselését, a betegség, a fájdalom mindig is próbatétel marad. A keresztény szeretetnek egyik próbaköve a betegekhez való viszonyulás, az, hogy tudjuk-e szenvedő embertársainkban a szenvedő Jézust látni, hiszen Jézus maga mondja, hogy „Beteg voltam és meglátogattatok” (Mt 25, 36). A szenvedés, a betegség nem átok többé, hanem a szenvedő ember Jézus Krisztus képmása és jele.

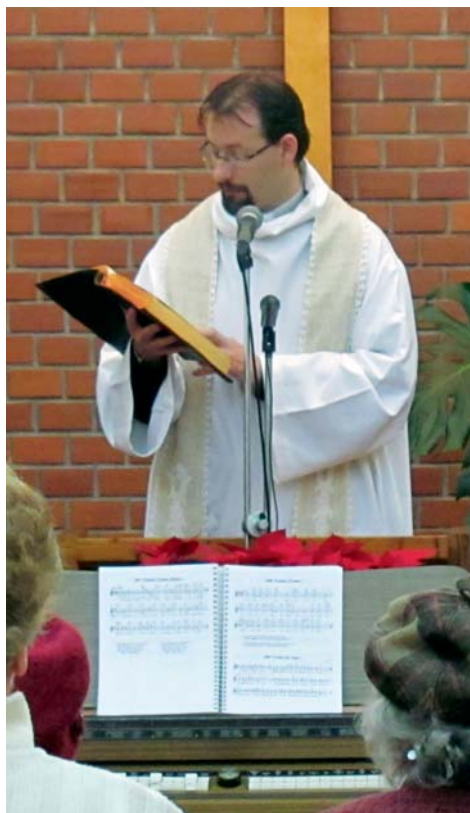
A Biblikus teológiai szótár alapján N. Gy.

ÖKUMENIKUS IMAHÉT 2011.

Az emberek többsége szeret vendégeket fogadni, és vendégségbe menni. Az ökumenikus imahét egy héten át tartó vendégség, amelynek keretében a kerületi keresztény közösségek hívei egymás templomaiban közös imádságra gyűlnek össze. A mi templomunkból is szép számmal vettünk részt ezeken az alkalmakon, illetve minket is sokan, nagyon sokan meglátogattak a nálunk tartott imaalkalmon. Az idei ökumenikus imahétről szól a következő két beszámoló.

A két háztartásbeli jóbarát elhatározta, hogy ha bokros teendőik engedik, részt vesznek az ökumenikus imahét minden imanapján. Belső készítés volt bennünk: De jó lenne részt venni, és megismerni más hitközösségek, Krisztus-hívók szertartásait! Hiszen hiába vannak családjainkban is más vallású rokonok, nem voltunk tisztában a többi keresztény vallás szertartásaival, szokásaival.

Őszinte szeretettel fogadtak bennünket az imaesteken, „EGY TEST VAGYUNK” hangzott el, és ahhoz tényleg több testrészt tartozik, amiknek az együttműködésére van szükségük. Közös énekekkel, imádságokkal nyertünk betekintést az evangélikus, baptista és református áhítatba. A templomokban, imaházakban megteltek a padok, jó volt látni, hogy minden korosz-

tály képviselte magát, hisz szükségünk van a hitünkre a hétköznapok megélésében.

„ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK” – és éreztük, hogy tényleg, mert a fiatalok tanúságtételeiből áradt az ÉLETERŐ, HIT, VIDÁMSÁG. A mi templomunkat a fiatalok vidámsága járta át. Zsolt atya éppen teregette

A beszámoló az újság a 13. oldalán folytatódik

LITURGIKUS ÉLETÜNK:

Részt vehettünk 392 szentmisén, 16 600-an járultak szentáldozáshoz. A hagyományos eseményeket (Don Bosco ünnep, ökumenikus imahét, triduumok, rózsafüzér zarándoklat, keresztutak, roráték) az idén néhány új lehetőség is gazdagította. Több testvérünk látogatta a kamilliánus képzést, illetve több mint 70-en pedig az őszi Szentlélek Szemináriumon mélyítették el hitüket. Az idén nem csak első

szentáldozáshoz járultak közösségünk tagjai (17), hanem ősszel bérmálás is volt templomunkban. (16-an bérmálkoztak). Az év „meglepetés-szentmiséjén” pedig Zsolt atya pappá szentelésének 10. évfordulóját ünnepeltük.

24-en váltak a keresztségben testvéreinkké, 5 házaspár mondott igent templomunkban a közös életre, és 52 testvérünket temettük el ebben az évben.

Havonta megtartjuk a 24 órás szentségimádást, a Rózsafüzér Társulat tagjai pedig ismét fogadalmat tettek egy évre.

Búcsúznunk is kellett az idén: Elment közülünk *Dobis Ervin atya* (sokan vettünk részt Péliföld-Szentkereszten a temetésén), valamint elhunyt *Kovács Antal*

(*Kalliszt*) atya is, akit szintén sokan ismertek és szerettek közösségünkben.

KÖZÖSSÉGI HITÉLETÜNK:

Sok-sok hittanecsoprot van plébániánkon: a különböző korosztályú gyerekek és fiatalok mind megtalálhatják maguknak a nekik való csoportot. A felnőttek is rendszeresen találkoznak, illetve a Bibliakör is tovább tevékenykedett az idén. Új hittanos csoport is indult a legkisebbek számára, és akik még a legkisebbeknél is kisebbek, a baba-mama klubban találkoznak kététhente.

Működik kórusunk, és újraindult a gyermekkórus is. Segítő szolgálatát továbbra is végzi a karitás, rendszeresen találkoznak az asszonyok, valamint nagyjából havonta nézhetünk meg közösen egy-egy dokumentumfilmet.

IFJÚSÁGI PROGRAMOK:

Fiataljaink több lelki programon (nagybőjti és adventi találkozó, nagycsütörtöki virrasztás az ócsai erdőben, nagymarosi ifjúsági találkozó, márianosztrai zárándoklat) vettek részt. De volt móka-kacagás is pl. akkor, amikor az Aquaworldben jártak.

KIRÁNDULÁSOK:

Sokan sokfelé járhattak idén is. A férfiak pl. a Fátrában, de voltunk kirándulni a Bakonyban, a Vértesben, a Tarjánkaszurdokban, eljutottunk a Szlovák Paradicsomba. A legmerészebbek vadvízen eveztek ősszel a Salzán, a kevésbé bátrak pedig választhatták a buszos kirándulást Sümegre. Egy hideg koratéli napon pedig a Tatai tónál állomásozó vadludak sokadalmában gyönyörködhettünk.

TÁBOROK:

A szokásos nyári táborokat a különböző korosztályoknak idén is megtartottuk: a középiskolások Csobánkán, a legkisebbek pedig Mátraházán voltak. A tavalyi biciklizést az idén vízi-biciklis tábor vál-

totta fel. A gyerekek számára idén is volt napközis tábor a Don Boscóban, illetve két minitábor: tavasszal Vámosmikolán, ősszel pedig a Gerecsében jártunk. Ősszel a középiskolások is elmentek egy lelki

hétvégére Szandára. A 2010-es év igazi újdonsága a plébániai nagytábor volt Nemesnádudvaron. Folytatás lesz...

BÁLOK:

Az idén is együtt mulattak a különböző korosztályok. Volt pünkösdi és farsangi

ifjúsági bál, valamint újdonságként a 20+ bált is megrendezték a korosabb fiatalok számára. Immár másodszor vehettünk részt a plébániai bálon is.

EGYÉB KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK:

Az idén is voltak szép koncertek templomunkban: adventi és húsvéti koncert, a templombúcsú napján pedig az ünnepi

szentmise után jól sikerült kerti partyt tartottunk.

KULTURÁLIS ESEMÉNYEK:

Templomunkban a Sonore kórus már mondhatjuk, hogy rendszeresen vendég-szerepel, de az idén koncertet adott a Dohnányi Ernő Zeneiskola gitárzenekara, valamint nálunk tartotta karácsonyi koncertjét a Brassó Utcai Általános Iskola.

FELÚJÍTÁSI MUNKÁK:

A legszembetűnőbb változások a templomban történtek: mindenki számára látható a gyermekvigyázó, a legélénkebbek már be is lakták. Ugyancsak kész lett az új gyóntató helyiség, az adventi gyónásokat már itt lehetett elvégezni. Megújult a karzat is: új hajópadló borítást kapott.

A plébánián most már az összes nyílászáró jól szigetelt, valamint burkolási munkákat is végeztek a tetőtérben. Megtörtént az ereszsatornák cseréje is a templom két hosszanti oldalán.

▶▶▶ VISSZAPILLANTÓ 2010. ◀◀◀

A 8. oldalon
kezdődött cikk
folytatása

őket agapéra, amíg mi középkorúak boldogan cseverészünk, úgy éreztük egységben vagyunk.

A családok éve van, a baptista imaalkalomnál a házaspárok tanúságtételei erősítették a keresztyén értékeket.

Ezen a héten a lelki atyáink, papjaink áldásai szétáradhatnak családjainkon, ezt továbbvihetjük az emberiségnek, és lámpásként világíthassuk meg útjukat a még kereső, tévelygő embertársainknak. Imánkba foglaltuk őket, hogy minél többen éljék meg hazánkban és a világon a „NAGYCSALÁDHOZ” tartozás érzését.

Sz. K. & K. H.

Ennek a cikknek a megírása nagyon jó lehetőséget nyújtott számomra, hogy alaposan átgondoljam a hitem megalapozását!

Ahhoz, hogy tudjátok, hogy mit érzek, tudnotok kell: már sokszor hallottam az ökumenikus istentiszteletekről, de sosem volt elég időm (ez elég olcsó kifogás,) és legfőképp erős hitem és akaratom, hogy részt vegyek rajtuk. A hitem igazán akkor kezdett mélyülni, amikor a Szentlélek Szeminárium végén a Küldetési misén (2010. november 24.) kaptunk egy emléklapot, amiben van egy olyan idézet, hogy: „Ti vagytok a föld sója” (Mt 5, 13), és ez nagyon megérintett. Ezen az igén igen sokat gondolkoztam, és rájöttem, hogy nekünk hívőknek, és nem csak katolikusoknak, hanem minden embernek, aki vallja Jézus Krisztus feltámadását, annak kötelessége, hogy a még nem hívők számára hirdesse az örömhírt. Majd 2011. január 19-én eljött a mi templomunkban az ökumenikus ima-

óra napja, melyen nagy örömmel vettem részt (és még jó sokan mások is). Ekkor rájöttem, hogy mennyire nem vagyunk egyedül a világban. Nem „csak egy” plébániára való ember tart össze ebben a világban, hanem rengeteg más fiatal és már nem annyira fiatal is. Most, hogy az első ökumenikus istentiszteletemen részt vettem, biztosan állíthatom, hogy ez nem az első és nem is az utolsó egyben.

Persze mindenkinek ajánlom kipróbálni, mert nem csak a testnek, hanem a léleknek is nagyon felemelő érzés!

B. M.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

⇒ **Kalamár Anna**

születési dátum: 2009. július 6.

keresztelés ideje: 2011. január 2.

TEMETÉSEK

† **id. Jáger Béláné (sz.: Vastag Anna)**

születési év: 1926

temetés ideje: 2011. január 5.

† **Illés László**

születési év: 1954

temetés ideje: 2011. január 7.

† **Tálás György**

születési év: 1941

temetés ideje: 2011. január 7.

† **Szücs Jánosné (sz.: Sipos Zsuzsanna)**

születési év: 1956

temetés ideje: 2011. január 20.

† **Tóth Lajos**

születési év: 1923

temetés ideje: 2011. január 5.

KNÁBÉK

*A fák gyökereikkel kapaszkodnak a földbe. Jöhet vihar, csavarhatja őket szélvész, ha erős, mély gyökérzetük van, nem tépheti ki őket. Valami ilyenféle gyökérzet a család, óvja jelenünket, távlatokat ad mind a múltba, mind a jövőbe. Ennek az ismeretnek a biztos tudása árad a **Knáb családdal** folytatott beszélgetésből.*

Van múltjuk, élük a jelenüket, gyermekeik pedig a jövőnek növekszenek egy szerető, ám gondosan, felelősen nevelő családban.

A beszélgetést a teljes család körében folytattuk. A szülőkön (*Mariann és Józsi*) kívül legintenzívebben *Andris* kapcsolódott be a beszélgetésbe, a többiek (*Isti, Jánoska és Józsi-ka*) csak közvetve nyilvánítottak véleményt. A riport – ahogy ez a Knáb családnál tulajdonképpen megszokott – a terített asztalnál folytatódott. Köszönet a szíves fogadtatásért.

■ **Mindannyian szövögettünk álmokat fiatal korunkban arról, vajon milyen családot szeretnénk majd egyszer? Ti hogy képeltétek a jövőt?**

Mariann: Mindenképp páros számú gyereket szerettem volna, kettőt vagy négyet, ezért is örültem, amikor megtudtam, hogy ikreink lesznek. Egyébként meg nem voltak különösebb elvárásaim; olyan férjet szerettem volna, aki apa tud lenni.

Józsi: Nem gondolkodtam sokat ezen. A fiúk fiatal korukban biztosan kevesebbet foglalkoznak ezzel. Több gyereket szerettem volna, mint kettő, és egy családcentrikus feleséget, aki a stabilitást, a melegséget biztosítja a családban.

Mariann: Azt hiszem, a lányok, ha jó a kapcsolatuk az édesapjukkal, gyakran olyasmiférfet keresnek, amilyenek a saját édesapjukat látták.

Józsi: A fiúk esetében is lehet abban valami, hogy „Nézd meg az anyját, vedd el a lányát!” Mi ismertük egymás családját, hiszen egy faluból származunk.

Mariann: Józsi a húgom osztálytársa volt, ismertük egymást, nem is laktunk messze egymástól, ismertük egymás családi hátterét, mégis 30 évesek voltunk, amikor felfigyeltünk egymásra.

■ **Aki kicsit ismer titeket, tudja, hogy a**

családi kapcsolatok, a nemesnádudvari háttér nagyon fontos számotokra.

Mariann: Igen, a család nagyon fontos. Innen jöttünk. Fontos, hogy a gyerekek ismerjék a gyökereiket, a családi gyökereket. Fontos, hogy továbbadjuk azokat a hagyományokat, amiket mi a szüleinktől, nagy-szüleinktől kaptunk.

Józsi: Fontosnak tartjuk, hogy a gyerekeknek élő kapcsolatuk legyen a nagyszüleikkel, ez talán majd minta is lesz a későbbiekben a számukra. (*Mosoly*)

Háromhetente hazamegyünk Nemesnádudvarra. Mivel ilyen sűrűk a találkozások, a gyerekek kapcsolata a nagyszülőkkel, dédszülőkkel (*Andris beszél:* meg az unokatesókkal) egészen közeli, bensőséges. Az, hogy haza tudjunk menni, az egyéb programok elé helyeződik. A gyerekek néha mondják, hogy mások többet síelnek, mennek többfelé, de nekünk ez a kapcsolattartás nagyon fontos, és ezt nekik is megmondjuk. Meg is értik, el is fogadják.

Persze azért előfordul, hogy amikor úgy alakul, hogy három héten át minden hétvégén haza kell menni, akkor ez már nehéz: pénteken összecuccolni, vasárnap későn megérkezni. Akkor elhatározzuk, hogy ez nem mehet így, majd alig telik el pár nap, és már tervezgetjük, hogy mikor megyünk megint.

Mariann: Hála Istennek, mindketten olyan családból származunk, ahol a család az elsőrendű érték, és értékrend tekintetében is nagyon közeli nevelést kaptunk. Például mi is azt láttuk, hogy a szüleink tisztelték a szüleiket, a közös munka is összetartó erő volt. Mindkét családban fontos volt az egyházhoz fűződő kapcsolat.

Józsi: Két testvérem van: egy bátyám és

egy húgom. A bátyám taposta ki azokat az ösvényeket, amelyeken később én is jártam. János Pannonhalmára járt, hát odavágytam én is. A falunkban én voltam a 11., aki Pannonhalmára ment gimnáziumba (ezzel valószínűleg vezettünk a magyarországi települések között az egy főre eső pannonhalmi diákok számában ☺). Amikor kiderült, hogy a bátyám a bencésekhez szeretne jelentkezni, édesanyámat behívatta az iskola úttörővezetője. Kérdezte, miért küldik oda a gyereket. Mire anyukám azt válaszolta: „Onnan olyan jó gyerekek kerülnek ki.” Amikor az úttörőcsapat vezetője látta, hogy anyám nem fog változtatni, csak annyit mondott: „Jó gyerekekből nem nehéz jó gyerekeket nevelni.” A húgom a Patronába járt. A szüleinknek fontos volt, hogy így nevelődjünk.

Andris: Én is Pannonhalmára szeretnék majd menni, ott szeretnék tanulni, ahol apa.

Mariann: Ez érdekes, valahogy úgy látom, hogy ez is fontos lehet a gyerekeknek. Mi a húgoddal Bajára jártunk gimnáziumban, oda, ahová annak idején édesapánk, és azért akartunk ott továbbtanulni. A fiúknál is fontos, hogy majd ott tanuljanak, ahol Józsi tanult, és amiről persze csupa szépet mond.

■ (*Andrishoz*) **Nem félsz attól, hogy messzire kerülsz a családtól, és majd csak ritkán jöhetsz haza?**

Andris: Nem, apa is odajárt, szép a táj, önállósulhatok egy picit. Azt, hogy ritkán lehet hazamenni, nem gondolom nehéznek, már voltam egyedül hosszabb ideig külföldön. Meg nem örökre szakad meg a kapcsolatunk.

Józsi: Édesanyám erre mindig azt mondta, hogy „messze van, de tudjuk, hogy jó helyen van a gyerek”. Valahogy természetes része az életünknek a vallás: Keresztelői elbeszél- ▶

getésen történt, még a Főplébánián, hogy megkérdezték, milyen gyerekeket szeretnénk. Akkor, ott elsőnek az jutott az eszembe, hogy milyen jó volt nekem, hogy a ministránsokhoz tartoztam, táborokba jártunk, kirándultunk. Emlékszem egy siklósi táborra, ahol először hallottam gitáros énekeket. Éltre szóló élmény lett. És akkor az fogalmazódott meg bennem, és ezt is válaszoltam, hogy azt szeretném, hogy a gyerekek is ilyen természetességgel tartozzanak az egyházközséghez. Most azt érzem, hogy szívesen járnak ide, itt keresik és találják meg a közösséget. Szinte otthonuknak érzik a plébániát, családjuknak az embereket. Ministrálnak, járnak hittanra, táborokba, énekelnek a gyerekkórusban.

Mariann: Amikor Isti óvodába került, hazajött és mesélte, hogy ott másképp imádkoznak evés előtt, mint mi itthon. Meglepve kérdeztem, hogy hogyan. Mire azt válaszolta, hogy úgy, hogy azt mondják: „Jó étvágyat kívánok!”

■ **Azt mondtátok, hogy fontosak a ha-**

gyományok, amiket a szüleitektől kaptatok. Mi az, amiről azt érzitek, hogy ilyen örökségként viszitek tovább a családban?

Mariann: Azt hiszem, idetartozik a kétkezi munka szeretete.

Józsai: Amikor mi gyerekek voltunk, akkor nyáron volt két hét, amikor táborba mentünk, egyébként pedig segítettünk a szőlőben, a földeken. Nem lehetett lébecolni, semmittevést nem engedtek a szüleim.

Mariann: A gyerekeknek is vannak feladataik: mindenkinek van 2 m²-nyi kiskertje, azon gazdálkodnak, de egyéb feladataik is vannak. Segítenek az autótakarításban, a főzésben stb. De ugyanígy fontosak a nagycsaládos élmények, mint pl. a disznóvágás, a szüret. A fiúk ezekből is kiveszik a részüket.

Józsai: A középiskolában mindig emlegettek, hogy becsüljük meg azt az értékes örökséget, amit otthonról hoztunk. Akkor ezt nem nagyon értettem, de mostanában egyre többször azon kapom magam, hogy megérezem, tényleg mennyire fontos ez, és mennyire meg kell becsülni, amit a szüleim felém közvetítettek.

Mariann: A nagyszülőkkel való kapcsolat abban is segít, hogy a gyerekek megtanuljanak bánni a különböző generációkkal.

■ **Milyenek a hétköznapjaitok? Mindig ilyen szép a nagycsalád, vagy azért akadnak nehézségek nálatok is?**

Józsai: Szerintem mi az átlagnál sokkal hangosabb család vagyunk. Egy szicíliai család mellettünk hűvös angolnak látszana ☺.

Mariann: A különórák (sport, zene stb.) miatt keveset vannak itthon a gyerekek. Általában este ½6–6 felé érünk haza. És még néha ilyenkorra

tanulnivaló is marad. Fontosnak gondoljuk, hogy reggel és este leülünk az asztal köré. Reggelinél nincs mindig mindenki jelen, de a vacsora nagyon fontos. Olyankor tudjuk megbeszélni, hogy kivel mi történt aznap.

Józsí: A logisztika egy nagycsaládban fontos. Jó, hogy sok mindent lehet a közelben csinálni, pl. vívni, tollasozni, focizni a fiúk, erre mind az iskolában van mód. Emellett még van a szolfézs meg a hangszer. Néha választani kell, ilyenkor döntenünk kell, hogy mi a fontos és mi a még fontosabb.

■ **Hogy dől el, hogy mi a fontos, mi a kevésbé lényeges? Hogy születnek a döntések?**

Józsí: Általában konszenzusra tudunk jutni – gyakran az idő érleli meg a döntéseket.

Mariann: Nagyon sok dologban egyetértünk, de amiben mégsem, azt megbeszéljük.

Andris: A gyerekeknek is van bebeszólása a dolgokba. Pl. Mi Istivel külön szobába szeretnénk költözni, és nem az van, hogy apáék megvesznek valamit, hanem mi is elmondhatjuk, hogy milyen bútort szeretnénk, és ha ők is egyetértenek, akkor úgy lesz, ahogy mi szeretnénk. Vagy a kirándulásoknál is adhatunk ötletet: pl. a 10. születésnapom azért mentünk vonattal Egerbe, mert szeretem a vonatokat, a 11. születésnapomra pedig a Vasúttörténeti Parkba mentünk.

Mariann: Fontosnak gondoljuk, hogy ne csak tárgyakat kapjanak a gyerekek, hanem ilyen ajándékokat is, mint pl. egy kirándulás.

■ **Milyennek látjátok ti a családotokat? Milyen nagy családban élni?**

Gyerekek (egymás szavába vágva): Sokan vagyunk, többet lehet verekedni, jókat lehet játszani: tudunk közösen fogócskázni, focizni, Gazdálkodj okosan-t játszani, lehet a pincében csocsózni, focizni, pingpongozni. Ha valakivel összeveszünk, akkor is van, kivel játszani. Persze néha a kicsiktől nehéz játszani.

■ **Mi van, ha összevesztek?**

Gyerekek: Akkor bocsánatot kell kérnünk egymástól.

Mariann: Amikor Andris meg Isti kicsik voltak, és összevesztek, mindig kiküldtük őket a télikertbe, hogy akkor jöjjenek vissza, ha megegyeztek. Ez náluk be is vált. Az ikreknél ez nem megy ilyen egyszerűen.

■ **Nehezebb ikreket nevelni?**

Józsí: Mariann mindig azt mondta, hogy nem nehezebb, mint egy gyerek. Az ő kiegyensúlyozottsága ráragadt a gyerekekre is.

Mariann: Az ikrek nagyon összetartoznak, mai napig egymáshoz bújnak, ha nem tudnak elaludni. A nagyok külön örültek, hogy ketten is születnek: mindenkinek jutott egy baba, Istié volt Józsi, Andrisé pedig Jánoska. Űgyis hívták őket: „az én babám”. Az egymásra való gondolás, a megosztás az ikreknél sokkal hamarabb kialakult, mint a külön testvéreknél. Azért az engem is megrázott kissé, amikor szeptemberben két iskolatáska helyett hirtelen négy állt az előszobában.

■ **Mi lehetne a zárszó?**

Mariann: Jó nagy családban lenni. Nekem nagyon fontosak a kötődések, és egy ekkora családban megvannak azok a szálak, amiért érdemes lenni. Meg a gyerekek fiatalon tartják az embert, muszáj tartani a tempót, és persze rettenetesen sok az öröm.

Józsí: Jó látni a lurkókat. Amikor az ikrek születtek, akkor döbbsentem rá, hogy embert faragni a gyerekekből, ez már olyan feladat, ami felnőtté teszi az embert. A gyerekekkel együtt értünk mi is szülővé. Mondják, de a mi személyes tapasztalatunk is az, hogy többdik gyerekeknek lenni jobb, egyre több szeretetet kap az ember. Minket is úgy neveltek, hogy jó testvérek legyünk, mi is ezt szeretnénk, hogy olyan testvérekké váljanak, akik felnőttként is megmaradnak egymásnak.

N. Gy.

EZOTÉRIA

A tavalyi Szentlélek Szemináriumon sok dolog szóba került. A jelentkezési lapon megjelenő kérdések között szerepelt néhány olyan is, amit első ránézésre nehéz volt kapcsolatba hozni a jelentkező szándékával, érdeklődésének mélységével, elkötelezettségének mértékével. Ilyen volt pl. az ezotériára, agykontrollra, asztrológiára vonatkozó kérdéscsoport.

Már akkor elhatároztuk, hogy fórumot teremtünk arra, hogy közösen gondolkodjunk ezekről a kérdésekről.

Mindenekelőtt azonban érdemes megismerni az egyházi álláspontot ezekkel az irányzatokkal kapcsolatban.

A probléma valahogy benne van a levegőben, ezt igazolja az is, hogy a Magyar Kurír katolikus hírportál is vissza-visszatér ehhez a témához.

Cikkünk forrása is az itt található anyag.

Az **ezotéria** kifejezés görög eredetű, jelentése: belső, befelé. Eredetileg titkos tanokra, spirituális, érzékelésen túli, pusztán logikával meg nem érthető jelenségekre utalt ezeket a tanokat a 19. század óta hirdetik nyíltan, széles körben azonban a New Age mozgalom előretörése óta terjedtek el a nyugati világban. Napjainkban sokak hétköznapi életében jelen van az ezoterikus gondolkodás és gyakorlat, sokszor anélkül, hogy tudomásuk lenne erről.

Bár az ezotéria nem vallás, mégis valami módon a spiritualitáshoz, a valláshoz, illetve világnézethez kapcsolódik. Jellegzetessége ugyanis, hogy keveri a különböző történelmi korokból, kultúrákból származó vallási fogalmakat.

Az ezoterikus világszemlélet szerint a világegyetem valamilyen személytelen isteni energia, örök erő. Minden létező ennek az isteni energiának a kiadása. Maga az ember is ennek az energiának a részese, vagyis következetesen végiggondolva minden ember a maga istene. E szerint a logika szerint az ember és a kozmosz boldogsága ezen energiák összhangján múlik. Az öntökéletesítés lelki útja során az embernek olyan szintre kell emelnie energiáit, ahol átéli, hogy saját belső energiái beleolvadnak a magasabb rezgésekbe, az isteni energiába. Az embert szellemi lények, angyalok, tündérek, manók, az elemek szellemei veszik körül és segítik. Minden ember egyedül maga felelős saját magáért, jó sorsáért vagy szenvedéséért, betegségéért vagy egészségéért. A rossz gondolatok betegséghez és szerencsétlenséghez vezetnek, míg a pozitív, helyes gondolkodás sikeres életet eredményez.

Fontos tanítás még, hogy az ember számos reinkarnációban születik újjá, melyek során folyamatosan fejleszti, tökéletesíti önmagát.

Az ezoterikus gondolkodás hisz az abszolút igazságban. Minden vallás lehet jó, az embernek meg kell találnia a neki leginkább megfelelőt, ha szükséges, akkor megváltoztathatja, össze is keverheti a val-

lái felfogásokat. Az ezoterikus szemlélet a hétköznapi élet számos területén megtalálható. Jelen van a különböző jelképekben, nevelésben, az alternatív gyógyászatban.

Keresztény hitünk fontos területeken el-
léntmond az ezotériának.

- Személyes istenképünk van, Mennyei Atyánkhoz szólni lehet
- Isten a világ teremtője
- Életünk Istentől származik, az Ő egyedi képmásai vagyunk
- Az ember életének célja az Istennel és a többi emberrel való örök szeretetkapcsolat
- A szenvedés forrása a bűn, az Isten és ember közötti eredeti harmónia megbomlása
- Az ember nem képes önmagát üdvözíteni: csakis az isteni kegyelem képes helyreállítani az Isten és ember közötti szeretetkapcsolatot.
- Életünk a Földön egyszeri és megismétel-

hetlen. Hiszünk a feltámadásban és az örök életben.

- A megkeresztelt embernek már nem kell önmaga megváltásán dolgozni, hiszen már övé az üdvösség. Élete során igyekszik mind jobban megismerni és szeretni a Megváltót.
- Van abszolút igazság és ez fel is ismerhető.

Mint hívó kereszténynek nem kell megijednünk attól, hogy eltévedünk az minket körülvevő zavaros ideológiáktól hemzsegő világban. Hitünkben való mind nagyobb elmélyülés, kereszténységünk tudatos megismerése és vállalása, a Szentírás tanulmányozása, az imádság, a szentségek vétele és az egyház közössége meg tud és meg is véd minket a szellemi elkóborolástól.

(A cikk teljes terjedelmében a

<http://www.magyarokurir.hu/hirek/ezoteria-keresztény-szemmel> címen olvasható.)

REJTVÉNY

Január első hetében sokan vettünk részt az ökumenikus imahéten. Az alkalmak végén az imaórán résztvevő lelkészek, papok, pásztorok kézfogással búcsúztak a hívektől. A hét végére már egész szépen megtanultuk a különböző köszönési formákat. E havi rejtvényünk azokat is kis tanulásra hívja meg, akik nem tudtak jelen lenni az alkalmakon.

4 felekezet köszöntési formáinak a szavai találhatóak a téglalapban. A szavak helyes sorrendbe állításával a baptista, az evangélikus, a katolikus és a református

köszöntést kaphatjuk meg. *Beküldendő:* a köszöntés szövege, valamint az, hogy mely felekezet hívei használják az adott formát. *Beküldési határidő: február 27.* A megfejtéseket a mustarmag18@yahoo.com elektro-

nikus postacímre vagy a plébániára várjuk.

Előző havi rejtvényünkre több helyes megfejtés is érkezett. Közülük ebben a

hónapban: *Bognár Magdolna, Farkasizszy Gyula és Városi Zsófia* kap ajándékot, melyet személyesen kézbesítünk.

HIRDETÉSEINK

VASÁRNAPI SZENTMISEREND

Vasárnaponként reggel ½8, délelőtt ½10 és este 6 óraker tartunk szentmiséket.

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **február 13. vasárnap:** a ½10 órás szentmisen a Betegek szentségének közösségi kiszolgáltatása. Előtte szombaton (február. 12.) este 6 órától gyónási lehetőség a templomban;
- **február 13. vasárnap:** fatimai engesztelő imaest a Havanna-telepi Szent László Plébánián, 17 órától rózsafüzér, utána szentmise;
- **február 21. hétfő:** 24 órás szentségimadás;
- **február 27. vasárnap:** a ½10 órás szentmise az ebben a hónapban eltemetett halottainkért mutatjuk be;
- **március 13. vasárnap:** délután 4 óraker a Rózsafüzér Társulat találkozója a plébánián.

KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK

- **február 12. szombat:** téli kirándulás a Börzsönybe;
- **február 13. vasárnap:** délután 3 óraker dokumentumfilm-klub (Mindszenty bíborosról szóló film);
- **február 15. kedd:** este 8 óraker férfikör a plébánián;
- **február 28. hétfő:** este 8 óraker aszszonykör a plébánián;
- **FIGYELEM:** vasárnap délutánonként ingyenes angol korrepetálás a plébánián!

GYÓNTATÁS

Vasárnap 8.30–9.00 és 17.15–17.45 óráig, valamint egyéni megbeszélés alapján.

AZ IRODAI SZOLGÁLAT IDŐPONTJAI

Minden hétfőn és szerdán 16.00–17.45, pénteken 9.00–11.00 óráig.

ELŐRE-LÁTÓ

(avagy jegyezd be a naptárodba!!!)

A következő hónapok várható eseményei:

- **március 4.:** Ifjúsági Farsangi Bál (Soroksár-Újtelep);
- **március 25–27.:** Dél-pesti Ifjúsági Lelki gyakorlat;
- **április 7.:** Nagyböjti Ifjúsági Találkozó (NABIT);
- **április 30.:** Plébániai bál;
- **május 6–8.:** Minitábor általános iskolások részére;
- **május 14.:** Élő Rózsafüzér Zarándoklat Budapestért;
- **május 21.:** Nagymarosi Ifjúsági Találkozó;
- **május 28.:** Családi délután (méta- és bográcsparty);
- **június 9–13.:** Közös zarándoklat a Csík-somlyói búcsúra.

Nyári táboraink időpontjai:

- **június 16–június 24.:** Általános iskolás napközis tábor;
- **június 29–július 5.:** Középiskolás tábor (Tarján – Gerecse);
- **július 21–24.:** Plébániai családi tábor (tervezett időpont);
- **június 25–31.:** Általános iskolás tábor (Bajót).

A Rózsafüzér Társulat ima-
szándéka február 6–március 13.:
A házastársi kapcsolatok
elmélyüléséért

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Czap Zsolt (C. Zs.), Dudásné Szilágyi Márta (D. M.),
Füssi Zoltán (F. Z.), Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.)
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:
Bartus Mónika (B. I.), Hajdu Szilvia (H. Sz.), Krausz Hajnalka (K. H.),
Mayer Gabriella (M. G.), Szász Károlyné Kati (Sz. K.)

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com